

BEER EN FAAS
EN DE STALEN OPPAS

Anke Kranendonk

Beer en Faas en de Stalen oppas

Met illustraties van Esther Leeuwrik

Van Anke Kranendonk verscheen bij Gottmer:
Slaap je al?
Kees naar de koeien

Voor SB, de beste – Anke

De auteur ontving voor het schrijven van dit boek een projectsubsidie van het Nederlands Letterenfonds.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Eerste druk, 2023

© 2023 tekst Anke Kranendonk

© 2023 illustraties Esther Leeuwrik

Voor deze uitgave:

© 2023 Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,
Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: info@gottmer.nl)
Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV maakt deel uit
van de Gottmer Uitgevers Groep BV
Vormgeving: Lenaleen / Leentje van Wirdum

ISBN 978 90 257 7663 3

ISBN 978 90 257 7673 2 (e-book)

NUR 282

www.ankekranendonk.nl

www.estherleeuwrik.nl

www.gottmer.nl

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1. Wie past er op wie? 7
2. Een meisje in een bloesje 14
3. Dit is andere koek 22
4. Schuimtaart op de oppas 30
5. Heel belangrijke mannen 37
6. Het stalen ros 44
7. Waar is wie? 50
8. De vriend 57
9. Eén of twee? 64
10. Op de bal 74
11. Luisteren is ook een sport 81
12. Hoe kom je op school? 89
13. Een gat 94
14. Lange vriend 104
15. Serieuze zaken 112
16. De buurvrouw weet het nog steeds niet 121
17. Dino op het plein 127
18. Wie is bang voor wie? 135
19. De zenuwen 143
20. De concertmeesters 151

1.

Wie past er op wie?

Faas tekent een ridder die vier draken verslaat. Ze hebben vlijmscherpe tanden en er stroomt knalrode derrie uit hun neusgaten. De ridder hakt ze allemaal finaal de pan in. Dat kan Faas goed tekenen. Hij zit naast mama, die lekker aan het voorlezen is.

Zijn broer Beer ligt op zijn buik, in de hoek van de kamer. Naast hem ligt een tekening van een flatgebouw. Van de Kapla-plankjes ontwerpt Beer zijn eigen gebouw, waarin heel veel mensen kunnen wonen.

Papa schuift op handen en knieën over de grond. Zojuist stond de tuindeur open, de wind

blies naar binnen en waaide al zijn muziekblaadjes van de piano. En dat zijn er heel veel!

Papa lijkt net een grote stofzuiger die over de grond gaat. Maar ja, hij moet alles hebben om in zijn tas te stoppen. Morgenvroeg vertrekt hij naar een ver land om te werken.

Papa gaat overal pianospelen. Ook in landen waar de mensen een andere taal spreken. Niks erg, muziek kun je overal verstaan.

In de andere hoek van de kamer blijft papa zitten. Daar staat zijn eigen Kapla-gebouw. Een voor een pakt hij blaadjes op die op zijn bouwwerk zijn gevallen.

‘Einde,’ zegt mama.

‘Hè?’ zegt Beer. ‘En de moederdraak dan?’

Straks komt ze achter Walewein aan.’

‘Gaat de ridder dood?’ vraagt Faas.

‘Dat zien we vanavond,’ zegt mama.

De jongens zuchten allebei.

Papa staat op, maakt een nette stapel van de papieren en doet ze in zijn tas.

‘Morgenochtend gaat papa dus heel vroeg weg, en komt Olga,’ zegt mama.

‘Jullie laten mijn Kapla wel liggen, hè?’ vraagt papa.

Beer staat op en loopt om de piano heen. Op de grond liggen heel veel plankjes, de toren van het gebouw van papa is half af.

‘Ik maak hem wel even af,’ zegt Beer.

‘Nee!’ Papa slaat een hand voor zijn mond. ‘Ik bedoel: liever niet. Ik ga ermee verder als ik weer thuis ben.’

‘Weten jullie nog wie Olga is?’ vraagt mama. ‘De oppas die hier laatst kwam kennismaken.’

Beer doet een stap naar voren en kijkt mama over de tafel streng aan.

‘Oppas?’ vraagt hij. ‘Waarvoor?’

‘Voor jullie.’

‘Hoeft niet,’ zegt Faas. ‘Ik pas wel op mezelf.’

‘Ik pas wel op Faas en op de Kapla van papa,’ zegt Beer. ‘Ik zorg dat er niemand aankomt. Dat kan ik heel goed.’

‘Niet, koekewapper,’ zegt Faas. ‘Jij kan daar niks van.’

‘Daarom dus,’ zegt mama. ‘Voor als jullie ruzie krijgen.’

‘Wij krijgen nooit ruzie,’ zegt Faas. Hij legt zijn potlood neer, staat op, loopt om de tafel heen, omhelst zijn broer en duwt zijn neus in het kuiltje van zijn schouder.

‘Kost dat geld?’ vraagt Beer.

‘Oppassen?’ vraagt papa. ‘Tuurlijk.’

Beer denkt na. Faas gaat zitten, pakt een wit vel papier en begint aan een nieuwe tekening. Het wordt een heel dunne oppas, midden op zee, tussen hoge golven.

‘Dus jij gaat centjes verdienen en die geef je dan aan de oppas?’ vraagt Beer.

‘Precies,’ antwoordt papa.

Beer steekt zijn twee armen recht de lucht in. ‘Opgelost!’ roept hij. ‘Jij blijft thuis en wij passen op jou. Gratis en voor niets! Kun je lekker je toren afbouwen?’

‘Uhm,’ zegt papa. ‘Ik vind mijn werk heel erg leuk en...’

‘Ik ook,’ zegt mama. ‘Daarom dus. En ook al ben je groot, je moet je blijven ontplooien.’

‘Ontplooien, wat is dat nou weer voor een woord,’ zegt Faas. ‘Ontdooien, of zo?’

Hij schuift zijn potloden bij elkaar.

‘Ik weet het,’ zegt Beer. ‘Als jullie zoveel geld verdienen, kunnen we nu wel een heel groot ijsje gaan kopen.’

‘Ja,’ zegt Faas. ‘Dan gaan we lekker ontdooien.’ Hij springt op, balt zijn vuisten en roept: ‘Red de dooien! IJsjes, we komen eraan!’

